

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľa: **L. s.r.o., M., X.,** IČO: X., *právne zastúpeného JUDr. J., advokátom so sídlom ul .R.,* proti odporcovi: **Obec Varín,** o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. 299-1/2009 zo dňa 10. mája 2009, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Ž. č.k. 23Sp/75/2009-48 zo dňa 16. decembra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 23Sp/75/2009-48 zo dňa 16. decembra 2009 **m e n í** tak, že **z r u š u j e** rozhodnutie odporcu č. 299-1/2009 zo dňa 10. mája 2009 **a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. 299-1/2009 zo dňa 10.05.2009, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zaviazal navrhovateľa zaplatiť na účet Krajského súdu v Žiline súdny poplatok vo výške 33 €. Uvedeným rozhodnutím bola podľa § 13 ods. 9 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 3 319,39 € z dôvodu, že dňa 07.03.2009 motorovým vozidlom ev.č. Z. vyvážal drobný stavebný odpad do lokality Z. od V. v katastrálnom území Obce Varín popri vodnom diele Ž. v tesnej

blízkosti biokoridoru, kde ho nelegálne uložil, čím porušil článok 4 ods. 9 písm. a/, článok 6 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ Všeobecne záväzného nariadenia obce č. 15/2006 zo dňa 01.01.2007 vydaného na základe ustanovenia § 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v súlade so zákonom č. 223/2001 Z.z. o odpadoch.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní rozhodnutia odporcu v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne správne a preto ho pri aplikácii § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Citoval ustanovenie § 6 ods. 1, a § 13 ods. 9, ods. 10 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ďalej ustanovenie § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a/, § 18 ods. 10 a § 67 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch ako aj ustanovenie článku 4 bod 9 písm. a/, článku 6 bod 1 písm. i/ a j/ a článku 11 bod 3 Všeobecne záväzného nariadenia obce. Skutkovo rozhodnutie odôvodnil tým, že správny orgán postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami po tom, čo na základe oznámenia zamestnanom obecného úradu o správnom delikte začal podľa § 18 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správne konanie a po zadovážení dôkazov vydal rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi uložil pokutu vo výške 3 319,39 € podľa § 13 ods. 9 zákona č. 369/1990 Zb., v spojení s § 64 zákona o správnom konaní za porušenie článku 4 bod 9 Všeobecne záväzného nariadenia obce, článku 6 bod 9 písm. i/, j/ v spojení s ustanovením § 6 zákona č. 369/1990 Zb.. Pri uložení výšky pokuty prihliadal na okolnosti daného prípadu, závažnosť porušenia Všeobecne záväzného nariadenia obce vrátane toho, že následky nezodpovedného konania účastníka sa prenášajú aj do obecného rozpočtu s poukazom na článok 4 ods. 15 všeobecne záväzného nariadenia, vyplývajú z § 18 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch. Ďalej uviedol, že navrhovateľ spochybnil zákonnosť rozhodnutia a poukázal na to, že odporca mal postupovať tak, ako by ukladal pokutu podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a nie podľa ustanovenia § 13 ods. 9 zákona o obecnom zriadení. Navrhovateľ však v samotnom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu nespochybnil ani uloženie pokuty a ani skutok – správny delikt, za ktorý mu bola uložená pokuta a takto ani dôvod opravného prostriedku neformuloval. V odôvodnení odkázal iba na skutočnosť, že odpad bol vyvezený po dohode s Obecným úradom K. na ich skládku s tým, že z celkového množstva odpadu na vozidle s nakladačom jeho množstvo odpadu predstavovalo približne 20%. Nespochybnil, že by drobný stavebný odpad na predmetné miesto uskladnil, nenapadol výšku uloženej pokuty a ani jej oprávnenosť. V odvolaní nepoukázal na nijaké dôvody nezákonnosti rozhodnutia tak z hmotnoprávnej ako i procesnej stránky a teda ani neuviedol argument o nesprávnej aplikácii zákonného ustanovenia pri rozhodovaní odporcu. Na základe uvedeného prvostupňový súd nešiel nad rozsah uvedených dôvodov navrhovateľa a viazaný skutkovým stavom v čase vydania napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že správny orgán nesprávne právne kvalifikoval preskúmanú vec a pri ukladaní pokuty mal síce postupovať podľa zákona č. 223/2001 Z.z. (§ 70 písm. a/ a § 80 ods. 3 písm. a/), avšak nakoľko tieto skutočnosti v opravnom prostriedku neboli uvedené a nejedná sa o aplikáciu neúčinného predpisu, aplikoval na vec platné a účinné ustanovenia zákona č. 369/1990 Zb..

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k O.s.p. pri aplikácii § 250 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ, v ktorom žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že napadnuté rozhodnutie odporcu je nezákonné, v rozpore s ustanovením § 32 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci. Nie je preukázané, aby odpad nebol dostatočne odstránený a ani to, že išlo výlučne o odpad, ktorý bol do danej lokality vyvezený iba navrhovateľom. Už na pojednávaní na Krajskom súde v Žiline tvrdil, že vyvezený odpad okamžite odviezol a uložil ho so súhlasom Obce K. v jej lokalite. Tiež nie je ničím preukázané, aby vývoz drobného stavebného odpadu do uvedenej lokality realizoval dlhodobejšie a neobstojí tvrdenie, že by svojim nezodpovedným konaním podnecoval k podobnej činnosti aj ostatných občanov obce. Takéto vyjadrenie nie je možné objektívne preukázať a ani rozhodnutie takto odôvodniť. Vzhľadom k uvedenému neobstojí, že navrhovateľ svojim konaním porušil všeobecne záväzné nariadenie obce a povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o odpadoch. Rozhodnutie nebolo vydané na základe spoľahlivo zisteného stavu veci, neboli obstarané potrebné podklady k rozhodnutiu, odôvodnenie obsahuje skutočnosti, ktoré mali vplyv na neprimeranú výšku uložennej pokuty, ktorá je založená na zisteniach, s ktorými sa navrhovateľ nemal možnosť oboznámiť a teda nemôžu tvoriť ani podklad pre rozhodnutie.

Odporca sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu a udelenú výšku pokuty považoval za zodpovedajúcu porušeniu zákona a všeobecne záväzného nariadenia obce. K námietke nedostatočne zisteného stavu veci uviedol, že obec ako správny orgán bral do úvahy očité svedectvo zástupcu starostu obce, samotné priznanie konateľa navrhovateľa, ohliadku na tvári miesta a vykonanie podrobnej dokumentácie. Rovnako bral do úvahy nedostatočné odstránenie a vyčistenie danej lokality ako aj predloženie dokladov preukazujúcich likvidáciu drobného stavebného odpadu. K dlhodobejšiemu vývozu drobného stavebného odpadu uviedol, že na základe vykonanej fotodokumentácie na tvári miesta a podľa tvaru kôp, zloženia stavebného odpadu, typu stôp nákladného auta a prívesného vozíka je jasné, že stavebný odpad pochádzal z jednej stavby, a to zo stavby penziónu U. Námietku podnecovania k podobnej činnosti aj ostatných občanov obce odôvodnil tým, že v rozhodnutí je zohľadnená skúsenosť a prax obce pri zabezpečovaní čistoty v obci a príľahlých lokalitách a to preto, že nezodpovedný prístup niektorých občanov zakladajúcich čierne skládky nepriamo podnecuje iných k ľahostajnosti a nezodpovednosti pri likvidácii vlastných odpadov, pretože vyvoláva presvedčenie „keď môžu iní, tak môžem aj ja“. Obdobne táto skutočnosť bola posudzovaná aj pri konaní navrhovateľa, ktorý porušil všeobecne záväzné nariadenie obce a povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o odpadoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p., v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, čo deň vyhlásenia

rozhodnutia bol zverejnený najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu spisu krajského súdu, súčasťou ktorého je administratívny spis odporcu odvolací súd zistil, že dňa 09.03.2009 došlo Obci V. oznámenie Ing. J. o nelegálnej likvidácii drobného stavebného odpadu dňa 7.3.2009 cca o 13.00 hod. v lokalite Z. od V. v katastri Obce V., v tesnej blízkosti biokoridoru, motorovým vozidlom ev.č. Z. na privesnom vozíku, v rozpore s prijatým Všeobecne záväzným nariadením obce o odpadoch č. 15/2006 a zákonom č. 223/2001 Z.z. o odpadoch. Identifikáciou uvedeného vozidla bolo zistené, že sa jedná o motorové vozidlo (dodávka V.) spoločnosti L. s.r.o., so sídlom M. Po predchádzajúcom prerokovaní deliktu dňa 12.03.2009 začal odporca proti navrhovateľovi správne konanie z ktorého vyplynulo, že navrhovateľ na vlastné náklady preukázateľne zabezpečí odstránenie a zneškodnenie drobného stavebného odpadu z uvedenej lokality, túto skutočnosť odporcovi písomne oznámi a následne bude vykonaná ohliadka za účasti zástupcu obce a navrhovateľa, o čom bude vyhotovený zápis. Po vykonaní ohliadky bolo zistené, že drobný stavebný odpad nie je dostatočne odstránený, miesta nie sú začistené a upravené do pôvodného stavu a z niektorých vôbec nebol odpad odstránený. Zástupca navrhovateľa nepredložil osobne ani poštou doklady preukazujúce likvidáciu drobných stavebných odpadov. Z dôvodu, že ohliadkou bolo zistené nedostatočné odstránenie stavebného odpadu, odporca určil nový termín (30.4.2009) s tým, že ak odpad nebude odstránený, náhradu vynaložených nákladov za odstránenie a zneškodnenie si bude uplatňovať u navrhovateľa. Následne vydal rozhodnutie, ktorým uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 €).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 veta prvá, ods. 3 O.s.p.).

Podľa piatej časti O.s.p. ustanovujúcej správne súdnictvo, súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť aj vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada len k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci. Odvolací súd zastáva názor, že za takúto vadu konania pred správnym orgánom je treba považovať nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia správneho orgánu, ktorá sama o sebe je preto dôvodom zrušenia rozhodnutia správneho orgánu súdom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.

Najvyšší súd v danej veci zistil, že **odporca sa vo výroku napadnutého rozhodnutia dopustil pochybenia, keď uložil pokutu účastníkovi konania, právnickej osobe L., s.r.o., M., pričom správne označenie obchodného mena účastníka správneho konania (ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Ž. oddiel: Sro) je L. s.r.o., sídlo M.**

Na uvedené pochybenie prihliadol odvolací súd z úradnej povinnosti aj keď ho navrhovateľ v konaní výslovne nenamietal, a to vzhľadom k tomu, že **pochybenie spočívajúce v označení účastníka vo výroku rozhodnutia, má za následok nielen nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť výroku, ale aj jeho vykonateľnosť.** Výrok totiž obsahuje rozhodnutie vo veci (autoritatívny úsudok správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom konania), a len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný.

Povinné obsahové náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Podľa ods. 1 vety prvej tohto ustanovenia, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). **Výrok predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia správneho orgánu,** a pokiaľ sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníka konania, musí byť určitý a zrozumiteľný tak, aby rozhodnutie bolo vykonateľné.

V danom prípade výrok napadnutého rozhodnutia odporcu tieto zákonom požadované náležitosti neobsahuje správne, preto **odvolací súd uvedené pochybenie nepovažoval za chybu v písaní, ale za procesnú vadu, majúcu za následok nesprávne rozhodnutie v danej veci, keďže z výroku rozhodnutia musí byť zrejmé určitým a zrozumiteľným spôsobom, kto je adresátom rozhodnutia a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť), resp. autoritatívne potvrdzuje.**

Vzhľadom na vyššie uvedené procesné pochybenie odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou odporcu odstrániť vytýkané nedostatky, vyporiadať sa so všetkými námietkami navrhovateľa, zistiť dostatočne skutkový stav a na vec aplikovať relevantný právny predpis. Aj keď vzhľadom na procesné pochybenie súd nepreskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, pripomína, že je neprípustné, aby jednému subjektu uložená pokuta plnila úlohu odstrašovania iných subjektov, ktoré by sa mohli podobného skutku dopustiť.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal, pretože si ich neuplatnil, a odporca zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. januára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková